

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-32/12

**Soledad Duarte Hueros
prieš
Autociba SA
ir
Automóviles Citroën España SA**

(*Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Direktyva 1999/44/EB — Vartotojų teisės, kai prekė turi trūkumų — Nedidelis trūkumas — Galimybės nutraukti sutartį nebuvimas — Nacionalinio teismo kompetencija“

Santrauka – 2013 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Europos Sąjungos teisė — Tiesioginis veikimas — Nacionalinės proceso taisyklės — Taikymo sąlygos — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų užtikrinimas*
2. *Teisės aktų derinimas — Vartotojų apsauga — Vartojimo prekių pardavimas ir susijusios garantijos — Direktyva 1999/44 — Pardavėjo atsakomybė už pristatytos prekės trūkumus — Atitinkamas kainos sumažinimas, kai trūkumas nedidelis — Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias teismas negali ex officio sumažinti kainos — Veiksmingumo principo pažeidimas — Neleistinumas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/44 2 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnis ir 11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 34 punktą)

2. Direktyva 1999/44 dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų aiškintina taip, kad ja draudžiamos valstybės narės teisės normos, pagal kurias tuo atveju, kai vartotojas, turintis teisę reikalauti atitinkamai sumažinti pirkimo–pardavimo sutartyje nurodytą prekės kainą, teisme reikalauja tik nutraukti sutartį, o to padaryti negalima, nes prekės trūkumas nedidelis, bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas negali *ex officio* sumažinti kainos, o minėtas vartotojas negali nei patikslinti pirminio reikalavimo, nei pareikšti naujo ieškinio tuo klausimu.

Iš tiesų tokia sistema iš principo reikalauja, kad vartotojas numatytų prekės trūkumo teisinio kvalifikavimo, kurį galiausiai turi atlikti kompetentingas teismas, rezultatus, todėl vartotojui suteikiama apsauga tampa visiškai neapibrėžta ir neatitinka tos, kuri užtikrinta Direktyvos 1999/44 3 straipsnio 5 dalimi. Juo labiau kad tokia analizė yra itin sudėtinga, o kvalifikavimas galiausiai priklauso nuo bylą nagrinėjančio teismo atlikto tyrimo. Tokiomis aplinkybėmis neatrodo, jog tokios teisės nuostatos atitinka veiksmingumo principą, nes dėl jų vykstant vartotojų inicijuotiems teismo procesams dėl pristatytos prekės neatitikimo pirkimo–pardavimo sutarčiai tampa neįmanoma arba pernelyg sudėtinga

virtotojams taikyti apsaugą, kurią jiems siekiama suteikti Direktyva 1999/44. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas turi patikrinti, kokios nacionalinės teisės normos taikytinos jo nagrinėjamam ginčui, ir pagal savo kompetenciją atlikti visus veiksmus, kad būtų užtikrintas Direktyvos 1999/44 3 straipsnio 5 dalies veiksmingumas ir priimtas ja siekiamą tikslą atitinkantis sprendimas.

(žr. 39, 40–43 punktus ir rezoliucinę dalį)